

در حقیقت غزوات نبوی عموماً دفاعی بود

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

در حقیقت غزوات نبوی عموماً دفاعی بود... حضرت عبدالبهاء، محاضرات جلد ۱ صفحه ۴۷۱

حضرت عبدالبهاء در مفاوضات میفرماید

غزوات حضرت محمد جمیع حرکت دفاعی بود و برهان واضح آنکه ۱۳ سال در مکه چه خود و چه احبابش نهایت اذیت را کشیدند و در این مدت هدف تیر جفا بودند بعضی از اصحاب کشته گشتند و اموال بیغما رفت و سائرین ترک وطن مالوف نمودند و بدیار غربت فرار کردند و خود حضرت را بعد از نهایت اذیت مصمم بقتل شدند لهذا نصف شب از مکه بیرون رفتند و بمدینه هجرت فرمودند با وجود آن اعدا ترک جفا نکرده بلکه تعاقب تا حبشه و مدینه نمودند بعد از سیزده سال خارج شد و هجرت کرد ولی این قوم دست برنداشتند جمع شدند و لشکر کشیدند و بر سرش هجوم نمودند که کل را از رجال و نساء و اطفال محو و نابود نمایند در چنین موقعی حضرت محمد مجبور بر حرب با چنین قبائلی گشت این است حقیقت حال ما تعصب نداریم و حمایت نخواهیم ولی انصاف میدهیم و بانصاف میگوئیم شما بانصاف ملاحظه کنید اگر حضرت مسیح در چنین موقعی بود در بین چنین قبائل طاغیه متوحشه و سیزده سال با جمیع حواریین تحمل هر جفائی از آنها میفرمود و صبر میکرد و نهایت از وطن مالوف از ظلم آنان هجرت بیابان مینمود و قبائل طاغیه باز دست برنداشته تعاقب میکردند و بر قتل عموم رجال و نهب اموال و اسیری نساء و اطفال میپرداختند آیا حضرت مسیح در مقابل آنان چه نوع سلوک میکردند این اگر بر نفس حضرت وارد عفو و سماح مینمودند و این عمل عفو بسیار مقبول و محمود ولی اگر ملاحظه میکرد که ظالم قاتل خونخوار جمعی از مظلومان را قتل و غارت و اذیت خواهد کرد و نساء و اطفال را اسیر خواهد نمود البته آن مظلومان را حمایت و ظالمانرا ممانعت میفرمود پس اعتراض بر حضرت محمد چیست؟ اینستکه چرا با اصحاب و نساء و اطفال تسلیم آن قبائل طاغیه نگشت انتهى .

ORIGINAL